

NHẬN ĐỊNH VỀ BÀI VIẾT “CHIẾN TRANH VIỆT NAM SAU 50 NĂM: 7 LÝ DO VÌ SAO MỸ THUA”.

Chu Tất Tiến.

Trang mạng: [7 lý do vì sao Mỹ thua trong Chiến tranh Việt Nam - BBC News Tiếng Việt](#), với đề tài “Chiến tranh Việt Nam sau 50 năm: 7 lý do vì sao Mỹ thua.” với tác giả Mark Shea, BBC World Service, lên mạng ngày 29 tháng 3, 2023, đã làm cho cộng đồng Việt Nam tại hải ngoại phần nộ với những nhận định có tính chất chủ quan, một chiều, thiếu trung thực của tác giả Mark Sheam. Ngoài một số nhận định trong phần mở đầu có tính chính xác cao, nhưng phần lớn là lệch lạc, mơ hồ, gây một tác hại rất lớn cho lịch sử Chính Thống và Chính Nghĩa của Việt Nam. Theo nguyên tắc truyền thông, bài viết này đã vi phạm nguyên tắc căn bản sau đây của một bài báo:

Bất cứ một sự kiện nào được nêu trong một bài viết có tính cách phê bình về khoa học, chính trị quan trọng đều phải được dẫn chứng bằng các sự kiện cụ thể, hoặc ghi chú bằng “Footnote” cuối trang, hoặc ở cuối bài với các tham chiếu (Reference) về nguồn gốc của sự kiện. Bài viết liên quan đến vận mệnh một quốc gia này lại hoàn toàn không có “footnote”, không có tham chiếu (Reference) mà chỉ dựa trên các cuộc trao đổi ý kiến của nhân viên đài BBC với 3 người, theo bài báo là: Tiến Sĩ Luke Middup, một chuyên gia về chính sách đối ngoại và quốc phòng của Hoa Kỳ tại Đại học St Andrews ở Anh, PGS. TS Nguyễn Hoàng Ánh ở Hà Nội, và Giáo Sư Vũ Tường, trưởng khoa Khoa học Chính trị tại Đại học Oregon ở Hoa Kỳ. Các cuộc trao đổi này lại không nói rõ là qua thư tín, gặp mặt, hay qua điện thoại, xảy ra ở đâu, ngày nào.. Với sự thiếu sót trầm trọng như thế, mà BBC vẫn cho phổ biến thì thế giới hiểu rằng BBC làm việc kém chuyên nghiệp (lack of professionalism). Như đã viết ở trên, khi nói về sự hiện diện của Mỹ tại Việt Nam, tác giả đã cho những thông tin chính xác, nhưng phần trọng tâm của bài viết đã lộ ra nhiều nhược điểm làm hại danh dự của Việt Nam Cộng Hòa. Bài viết này thực sự là không trung thực và dẫn chứng sai lạc về tiền đề Việt Nam. (Dishonesty and Deception),

1- GS Vũ Tường ước tính có lẽ 1/3 dân số miền nam có cảm tình với cộng sản.

Sự ước tính này có tính chất hồ đồ. Chiếu theo tài liệu nào, con số nào mà GS Vũ Tường ước tính như vậy. Những năm trước 1975, dân số miền Nam có khoảng 25 triệu người. Một phần ba là 8 triệu 334 ngàn người theo Cộng sản? Con số này thật kinh khủng. Nếu có hơn 8 triệu người theo Cộng Sản như thế thì miền Nam đã mất từ sau năm 1954, không cần chờ đến 1975.

2- Đây là một cuộc xung đột đặc biệt tàn bạo khi Mỹ sử dụng một loạt vũ khí khủng khiếp.

Việc sử dụng bom napalm (một hóa chất gây cháy ở 2.700C và bám vào bất cứ thứ gì nó chạm vào) và chất độc da cam (một chất hóa học khác được sử dụng để làm rụng lá cây rừng nơi kẻ thù trú ẩn nhưng cũng giết chết mùa màng, gây ra nạn đói) có tác động đặc biệt xấu đến nhận thức của người dân vùng nông thôn Hoa Kỳ.

Khởi đầu cuộc chiến Quốc-Cộng thập niên 1950-60, miền Bắc áp dụng chiến tranh du kích, nên trong các cuộc giao tranh, cả hai bên đều dùng vũ khí quy ước, miền Nam thì dùng vũ khí của Mỹ không sử dụng từ hồi thế chiến thứ Hai, nghĩa là tầm sát thương hạn chế. Nhưng đến thập niên 60-70, miền Bắc được sự tăng viện tối đa từ khối Cộng Sản quốc tế nên đã đem vào sử dụng tại miền Nam loại vũ khí hạng nặng như các giàn hỏa tiễn Katyusa, có thể phóng một lúc cả chục quả với sức công phá mạnh, các loại hỏa tiễn 122 ly bắn xa từ 25 đến 30 cây số, thương liên Trung Cộng, xe tăng T.54, thiết giáp PT-76. Tết Mậu Thân 1968, Việt Cộng đã sử dụng B-40,

B-41 là hỏa tiễn cầm tay trong khi miền Nam vẫn xài Bozooka, thì “Chiến Tranh Du Kích” trở thành “Trận Địa Chiến”. Vì thế, miền Nam buộc phải dùng đến các phương tiện chiến tranh hiện đại hơn, có sức chống lại các cuộc xâm lăng từ miền Bắc. Nhưng cũng không phải trận chiến nào cũng có bom Napalm, trừ các trận đánh mà Cộng Sản dùng tới hàng Sư Đoàn, Trung Đoàn, vài chục ngàn bộ đội muốn bao vây và tiêu diệt các đơn vị chính quy của miền Nam thì bắt buộc miền Nam phải sử dụng bom Napalm để giải tỏa áp lực. Về vấn đề các thùng chứa chất Da Cam, quân Mỹ chỉ thả chung quanh các đồn trại đóng quân Mỹ và Việt để khai quang cỏ cây, mục đích không cho Việt Cộng tạo chỗ núp và tấn công các tiền đồn. Như vậy lý luận cho rằng bom Napalm và chất da cam gây ra nạn đói cho nông dân là hoàn toàn sai lạc nếu không nói là ấu trĩ.

3- Tiến sỹ Middup nói: “Không phải đại đa số người miền Nam Việt Nam đều là những người cộng sản tận tụy – hầu hết họ chỉ muốn tiếp tục cuộc sống và muốn tránh chiến tranh nếu có thể.”

Câu này mang ý nghĩa tối tăm, có thể nói là ngớ ngẩn, hoặc vì người dịch quá kém. “Không phải đại đa số” có nghĩa là “Thiểu số”. Mà “hầu hết” của “thiểu số” tức là một số không đáng kể. Nếu đã không đáng kể thì không nên trình bày ra.

4- Tiến sỹ Nguyễn Hoàng Ánh phân tích thêm:

“Không chỉ người miền Bắc chống Mỹ mà cả người miền Nam cũng vậy. Những người làm việc trong các cơ quan của Mỹ ở miền Nam, đặc biệt là phụ nữ, rất bị kỳ thị.”

Những người làm việc cho các cơ quan của Mỹ đều được tôn trọng, nhiều phụ nữ giữ chức vụ Trưởng Phòng, Trưởng Ban được hưởng lương rất cao. Ngay cả những người phụ nữ giúp việc nhà cho các quân nhân Mỹ cũng được đối xử tử tế. Vì thế mà các cơ sở của Mỹ mọc lên như nấm với các nhân viên người Việt. Nếu “rất bị kỳ thị” thì không có việc hàng trăm ngàn Nữ Thư Ký, Nữ Kế Toán Viên người Việt Nam làm việc cho Mỹ. Theo mức lương của chính người Mỹ thì chỉ số VGS-13 là chỉ số cao nhất của nhân viên làm việc cho chính phủ Mỹ tại Việt Nam, vậy mà có khá nhiều người Việt được chỉ số VGS-10, 11; một vài nhân viên làm việc cho USIS, USOM, USAID lãnh lương gần ngang với Giám đốc Mỹ nghĩa là nhận mức lương VGS-12. Có thể nói vì việc đi làm cho Sở Mỹ để lãnh lương cao hơn Sở Việt, nên nhiều người Việt bỏ công tác ở Sở Việt để làm cho Mỹ. Hoàn toàn không có việc Mỹ kỳ thị người Việt trong các cơ quan của Mỹ.

5- “Việc người Mỹ đóng quân tại Việt Nam và chỉ huy quân đội miền Nam Việt Nam khiến tất cả người Việt Nam ghét Mỹ và không tin vào ý tưởng của họ.”

Câu này đích thị là “âu ơ dí dỏu”, hoàn toàn bịa đặt. Không có việc người Mỹ “chỉ huy quân đội miền Nam Việt Nam.” Người Mỹ chỉ đóng vai Cố Vấn, yểm trợ về vũ khí, trang bị, yểm trợ

Không Quân, đặc biệt là với máy bay B-52. Trước khi phi công Việt Nam được huấn luyện để lái những loại máy bay chuyên chở, chiến đấu, thì phi công Mỹ trách nhiệm chuyên chở quân nhân Việt bằng trực thăng. Sau khi đã có đủ phi công Việt, thì việc chuyên chở trao lại cho phi công người Việt. Dĩ nhiên, trong giao tiếp Mỹ-Việt, không thể tránh khỏi một số đụng chạm về kế hoạch hành quân giữa chỉ huy Việt và cố vấn Mỹ, nhưng không vì thế mà nói “*tất cả người Việt Nam ghét Mỹ*”. Thực tế, ngoài sự việc William Calley, một anh Thiếu Úy Mỹ, điên rồ, ra lệnh bắn giết khoảng hơn 200 dân làng và đốt sạch làng Mỹ Lai làm cho cả thế giới nổi giận, không riêng gì người miền Nam. Tòa án Mỹ đã trừng phạt tay Thiếu Úy này nặng nề, không che chở.

Câu “không tin vào ý tưởng của họ” cũng là một nhận định “ầu ơ dí dỏm” khác, không đáng đọc.

6- Quân cộng sản có tinh thần tốt hơn. Tiến sỹ Middup tin rằng nói chung, những người chọn chiến đấu theo phe cộng sản đã cam kết giành chiến thắng mạnh mẽ hơn so với những người được gọi đi quân dịch để chiến đấu theo phe miền Nam Việt Nam.

Đoạn văn này có thể nói là “người mù sờ voi”. Sau rất nhiều trận chiến, binh sĩ miền Nam đã tìm thấy xác của các bộ đội bị xích vào súng đại liên, thương liên, vì nếu không xích, thì bộ đội miền Bắc đã bỏ chạy cả. Hai cuốn truyện nổi tiếng của nhà văn Dương Thu Hương, “Vô Đê” và “Thiên Đường Mù” đã nói lên hiện tượng các bộ đội “Sinh Bắc Tử Nam” và các Thanh Niên Xung Phong rất kinh sợ, chán ghét chiến tranh, nhưng vì áp lực của Đảng Cộng Sản khát máu, nếu không đi trận, thì ở nhà, bố mẹ, anh em, bà con bị cắt hộ khẩu, nghĩa là không có lương thực, chỉ chờ chết đói. Cho nên, các thanh niên nam nữ bị buộc phải ra mặt trận nếu không muốn cha mẹ bị chết đói, chết bệnh, và còn bị nhục mạ bởi hàng xóm, láng giềng. Khi chiến tranh càng kéo dài, thì số tuổi của các bộ đội miền Bắc càng giảm đi, tất cả các tù binh, và các xác chết đều rất trẻ, có những em bé chỉ 16,17 tuổi, mặt non choẹt, cầm cây súng dài hơn người. Các tù binh non choẹt này có em chưa biết điều thuốc lá là gì, khi được lính Cộng Hòa cho điều thuốc, có em ngơ ngẩn nhìn mãi không tin là sự thật. Khi có việc trao trả tù binh, nếu không có những tay chính trị viên hăm dọa thì có thể đa số đã xin ở lại miền Nam, vì khi ở tù, họ được đối xử tử tế, hoàn toàn không có việc hành hạ, gông cùm, bỏ đói, xử tử tù binh như miền Bắc đã làm với tù binh miền Nam. (Xin đọc lại Thiên Đường Mù và Vô Đê của nhà văn Dương Thu Hương; Đền Cù của Trần Đĩnh, các lời tuyên bố của Hoàng Minh Chính, Trần Độ, Nguyễn Trấn...)

7- Ông nói: “**Có những nghiên cứu mà Hoa Kỳ thực hiện trong Chiến tranh Việt Nam xác nhận đã có rất nhiều các cuộc thẩm vấn các tù nhân cộng sản...Cả bộ quốc phòng Hoa Kỳ và tập đoàn Rand (một think tank liên kết với quân đội Hoa Kỳ) đã đưa ra những nghiên cứu về yếu tố động cơ và tinh thần này nhằm tìm hiểu lý do tại sao Bắc Việt và Việt Cộng chiến đấu, và kết luận mà tất cả các nhà nghiên cứu nhất trí đưa ra là họ có động lực bởi vì họ coi những gì họ đang làm là yêu nước, tức là thống nhất đất nước dưới một chính phủ duy nhất...Khả năng tiếp tục chiến đấu của quân đội cộng sản bất chấp số lượng thương vong rất lớn có lẽ cũng là bằng chứng về sức mạnh tinh thần của họ.... Khoảng 1.100.000 lính Bắc Việt và Việt Cộng đã thiệt mạng trong chiến tranh, nhưng cộng sản dường như có thể thay thế số tử trận đó bằng số lính mới cho tới khi kết thúc chiến tranh.... Tiến sỹ Nguyễn Hoàng Ánh không đề cập đến việc truyền bá tư tưởng của chính phủ Bắc Việt, nhưng mô tả một sự đồng lòng đáng chú ý ở miền bắc. Mọi người “quyết tâm chống quân Mỹ. Chúng tôi**

chấp nhận mọi mất mát, đau thương, thậm chí cả sự bất công, với niềm tin rằng chỉ cần chiến tranh kết thúc, mọi thứ sẽ tốt đẹp hơn.

Một yếu tố quan trọng mà cả thế giới đều biết: chế độ Cộng Sản là chế độ độc tài, sắt máu, không tương nhượng với bất cứ một câu nói nào, một ý tưởng nào chống lại đường lối của Đảng, cho nên không lạ gì toàn bộ lính Cộng Sản đã bị nhồi sọ, đầu độc bằng những câu vô nghĩa “chống Mỹ, diệt Ngụy, cứu nước” lặp đi lặp lại, năm này qua năm khác. Ở miền Bắc, không có thông tin tự do, không có báo chí tư nhân, không có tivi, tất cả hệ thống tuyên truyền là các máy phát thanh, ra rả từ sáng đến tối khuya, nhai đi nhai lại các luận điệu tuyên truyền dối trá cho nên cũng không lạ gì mà khi bộ đội miền Bắc được người nước ngoài phỏng vấn, thì hễ mở miệng ra là trăm câu như một “chúng tôi chống Mỹ Ngụy cứu nước.” (1)

8- Chính phủ miền Nam Việt Nam không được lòng dân và tham nhũng... Ông tin rằng miền nam đã bị thống trị bởi một thiểu số tôn giáo – người Công giáo. Mặc dù nhóm này có lẽ chỉ chiếm 10 đến 15% dân số vào thời điểm đó (Việt Nam đa số theo đạo Phật), nhưng nhiều người trong số này ở miền bắc đã chạy vào miền nam vì sợ bị đàn áp, tạo ra cái mà Tiến sỹ Middup gọi là “một khối quan trọng” trong nền chính trị của Nam Việt Nam. Và những chính trị gia miền Nam này, giống như Tổng thống đầu tiên của miền Nam – Ngô Đình Diệm, có những người bạn Công giáo quyền lực ở Mỹ – những người như Tổng thống John F. Kennedy. Ông Diệm sau đó bị phế truất và bị giết trong một cuộc đảo chính do CIA hậu thuẫn vào năm 1963.

Tiến sỹ Middup nói: “Sự thống trị của một thiểu số tôn giáo này “làm cho nhà nước Nam Việt Nam không được lòng đại đa số dân chúng, những người theo đạo Phật”. Ông tin rằng điều này đã dẫn đến một cuộc khủng hoảng về tính chính danh, và một chính phủ mà đa số người Việt Nam coi là hàng nhập ngoại, di sản của chủ nghĩa thực dân Pháp, khi nhiều người Công giáo đã chiến đấu với người Pháp. Tiến sỹ Middup cho biết thêm: “Chính sự hiện diện của nửa triệu lính Mỹ đã nhấn mạnh thực tế rằng chính phủ này đang dựa vào người nước ngoài theo mọi nghĩa có thể hiểu được. Nam Việt Nam chưa bao giờ là một dự án chính trị có thể thuyết phục được một số lượng lớn người dân rằng nó đáng để chiến đấu và hy sinh.” Ông nói, điều này đặt ra câu hỏi liệu quân đội Hoa Kỳ lẽ ra có nên được đưa đến để hỗ trợ một quốc gia mà ông mô tả là đầy rẫy tham nhũng hay không. Ông nói: “Từ khi thành lập cho đến khi tan rã, [Việt Nam Cộng hòa] là một nhà nước vô cùng tham nhũng, tình trạng này càng trở nên tồi tệ hơn do khoản viện trợ khổng lồ của Hoa Kỳ từ năm 1960 đến năm 1975 – nó hoàn toàn làm lệch lạc nền kinh tế của miền Nam Việt Nam. “Về cơ bản, điều đó có nghĩa là không ai có thể có được bất kỳ vị trí nào, dù là dân sự hay quân sự, mà không phải đưa hối lộ.” Ông tin rằng điều này có hậu quả sâu sắc đối với các lực lượng vũ trang. Ông nói: “Điều này có nghĩa là Hoa Kỳ không bao giờ có thể xây dựng một quân đội Nam Việt Nam đáng tin cậy, có năng lực. “Và do đó, điều luôn luôn không thể tránh khỏi – và đã được (Tổng thống Hoa Kỳ) Richard Nixon công nhận là không thể tránh khỏi – rằng khi quân đội Hoa Kỳ rời đi vào một thời điểm không xác định trong tương lai, nhà nước Nam Việt Nam sẽ sụp đổ.”

Đây là một đoạn văn chứa đầy nội dung xuyên tạc, ác ý, thiên Cộng, làm hại đến Chính Nghĩa và Danh Dự của chế độ Việt Nam Cộng Hòa, một chế độ Nhân Bản, Tự Do và Độc Lập, gây phẫn nộ cho toàn thể cộng đồng Việt Nam hải ngoại, những người trốn chạy chế độ Miền Bắc. Đoạn văn này cũng số toẹt sự hy sinh của hơn 500,000 thuyền nhân và bộ nhân

đã bỏ mình trên biển, trong rừng sâu, núi thẳm để chạy theo lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ. Đồng thời cũng dấu nhẹm các sự kiện mà người dân Miền Nam gồng gánh chạy theo quân đội trong bất cứ trận chiến nào. Quân ở đâu, thì Dân ở đó. Khi có cuộc triệt thoái miền Trung, Đại Lộ Kinh Hoàng và các tuyến đường từ miền Trung trở vào Saigon đã chứng tỏ Quân và Dân như “cá với nước”. Hàng triệu người dân nông thôn và thành thị đã bỏ tất cả ruộng vườn, tài sản cha ông để lại để đi theo đoàn quân triệt thoái, bất chấp bị Cộng Sản pháo kích, chết tan thân. Nếu Việt Nam Cộng Hòa là một nhà nước vô cùng tham nhũng thì tại sao lại có hiện tượng vượt biên, vượt biển để đi theo màu cờ của chế độ cũ? Thật sự muốn trả lời hoàn hảo lời tố cáo ác ý này, cần phải một bài báo thật dài, tuy nhiên, trong một chừng mực, người viết bài này chỉ tóm lược vài điều căn bản, yêu cầu tác giả Mark Shea tìm học lại cách làm truyền thông, và học tập thêm để tu bổ cho trí tuệ hạn hẹp của mình.

- Tham Nhũng ở miền Nam: Có thể nói vấn đề tham nhũng thì ở thời đại nào, quốc gia nào cũng có. Hễ có quyền là cần thêm tiền. Ngay cả ở nước Anh theo chế độ Quân Chủ Lập Hiến, có một hệ thống pháp trị nghiêm khắc, cũng đã từng xảy ra muôn vàn sự kiện tham nhũng, cửa quyền... mà được dấu nhẹm đi. Riêng với Miền Nam Việt Nam, có ba hệ thống Tư Pháp, Hành Pháp, Lập Pháp độc lập với nhau nhưng không thể nói là hoàn toàn trong sạch. Có một điều căn bản mà vấn đề tham nhũng ở miền Nam khác với sự tham nhũng ở chế độ Cộng Sản (2) là chỉ xảy ra với những cá nhân muốn có quyền lợi đặc biệt hơn người khác, thì phải hối lộ cho cấp trên, còn ngoài ra, người dân không hề bị áp lực phải nộp tiền để sống còn. Cảnh sát là bạn dân. Quyền lợi của công dân, từ nông dân đến công nhân, tư chức, công chức đều được tôn trọng. Chính sách Người Cày Có Ruộng đã tạo cho nông dân cơ hội để tiến lên thịnh vượng. Cho nên nói miền Nam **VÔ CÙNG THAM NHŨNG, ĐẦY RẪY THAM NHŨNG** là một sự xuyên tạc trầm trọng.

a- Thiếu số Công Giáo thống trị: Nội dung lời tố cáo này có thể là cóp nhặt những bài báo của Cộng Sản Bắc Việt đầy trên mạng Internet. Thực tế, dưới thời Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, đại đa số nội các của Tổng Thống là Phật Tử. Phó Tổng Thống là Phật Tử. Ngay cả Bí Thư, Cận Vệ, Chánh Văn Phòng, những người có thể ám sát Tổng Thống một cách dễ dàng cũng là Phật Tử. (Hãy đọc “Nhật Ký Đỗ Thọ, tùy viên của Tổng Thống Diệm”). Trong số 4 Tướng Lãnh chỉ huy Bốn Quân Khu miền Nam, chỉ có một Tướng Huỳnh Văn Cao là Công Giáo. Tướng lãnh bảo vệ Biệt Khu Thủ Đô và Dinh Độc Lập cũng là Phật Tử. Người Mỹ, vì muốn lật đổ Tổng Thống Diệm để mang quân Mỹ vào, nên đã đổ dầu vào lửa, tạo tin xung khắc giữa Phật Giáo và Công Giáo. “Một cái lông chim làm gục con lạc đà” là trong khi đã manh nha có sự phản đối của Phật Tử thì cho CIA ném lựu đạn vào Phật Tử ở chùa Từ Đàm rồi hô lên là Tổng Thống Diệm cho xe tăng cán chết Phật Tử, mục đích gây ra náo loạn chính trị để giết Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Nên nhớ rằng chính Tổng Thống Diệm đã tích cực hỗ trợ cho Phật Giáo phát triển, người đã giúp chùa Vĩnh Nghiêm xây dựng chỉ với Một Đồng Bạc. Cũng chính Tổng Thống Diệm đã cho công binh mang vật liệu xây dựng đến xây Chùa Xá Lợi, theo ý của vị Sư Trụ Trì, nơi này sau đó lại trở thành bản doanh chống chính Tổng Thống Diệm, người đã xây Chùa. Dưới chế độ Ngô Đình, số chùa chiền tăng gấp gần 10 lần thời Bảo Đại. Hàng năm, hoặc khi có sự lộn xộn, Tổng Thống vẫn tiếp đón phái đoàn các Thượng Tọa, Hòa Thượng đến Dinh Độc Lập để đàm đạo. Một sự việc mà Tùy viên Đỗ Mậu viết trong nhật ký là có lần Tổng Thống đến thăm một tỉnh toàn Phật Giáo ở miền Nam, khi đang ngồi trên phi cơ chờ đáp xuống, Tổng Thống nhìn thấy ở dưới toàn cờ Công Giáo. Biết rằng vị Tỉnh Trưởng muốn nịnh mình nên cho treo toàn cờ Công Giáo, Tổng Thống nổi giận, đã đập gậy xuống sàn phi cơ, hét âm lên, ra lệnh dẹp hết cờ quạt thì mới đáp xuống. Sau đó, Tổng Thống đã cất

chức viên Tỉnh Trưởng nịnh thần kia. Đến thời Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu, tuy là Công Giáo, nhưng không bao giờ tỏ ra kỳ thị Phật Tử, vì chính ông từng là người đem quân về đảo chánh giết Tổng Thống Diệm sau khi chụp cho Tổng Thống cái mũ “kỳ thị Phật Giáo”.

b- Về “Quân đội miền Nam không đáng tin cậy, không có năng lực” thì đúng là tác giả sờ đũa voi mà nói con voi hình như cái dũa. Nếu nhìn con số thương vong cả hai miền thì rõ ngay: Miền Bắc hy sinh gần 1 triệu rưỡi lính, cả lính nhí dưới 18 tuổi. Nhiều làng ở miền Bắc không còn thanh niên nam nữ, chỉ toàn người già, vì thanh niên đã bị đẩy ra mặt trận “Sinh Bắc, Tử Nam”. Trong khi quân miền Nam hy sinh khoảng 500,000, có nghĩa là Một lính Cộng Hòa thường chấp Ba quân Cộng Sản. Các trận đánh lừng danh quốc tế như An Lộc, Bình Long, Cổ Thành Quảng Trị, Xuân Lộc, đều được ghi trong Quân Sử Quốc Tế vì cách chiến đấu Anh hùng, dũng cảm, mưu trí của quân Cộng Hòa, cũng Một chọi Ba. Một vị Tướng Tư Lệnh Nhảy Dù của Hoa Kỳ, trong một cuộc diễn binh toàn quốc đã nói: “Quân đội Miền Nam Việt Nam là một trong những đạo quân anh dũng nhất thế giới.” Tướng Westmoreland, sau khi về nước đã gửi thư xin lỗi Quân Cộng Hòa vì đã phản bội đạo quân anh dũng này.

Tóm lại, bài viết của Mark Shea được BBC cho đăng lên để ghi nhớ 50 năm miền Nam thất thủ là một bài viết vô giá trị, thiếu đạo đức truyền thông, có thể nói như là tác phẩm của một kẻ tập tễnh trong nghề báo chí, được một cơ quan truyền thông thiên vị Bắc Việt cho phổ biến. Tệ hại hơn nữa, với tiêu đề “tại sao Mỹ thua?”, tác giả đã cho rằng miền Nam Việt Nam là thuộc địa của Mỹ, và người Mỹ làm chủ miền Nam! BBC, người chủ trương cho đăng bài báo này phải hoàn toàn chịu trách nhiệm trong việc hạ nhục danh dự của Việt Nam Cộng Hòa./.

Lính già Chu Tất Tiến.

18 Tháng 7 năm 2024.

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ChuTatTien.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10700 TÁC PHẨM